

Sygn. akt II AKa 292/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Zbigniew Kapiński (spr.)

Sędziowie: SA – Anna Zdziarska

SO (del.) – Dorota Radlińska

Protokolant: – sekr. sąd. Aleksandra Duda

przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2020 r.

sprawy

P. P., syna J. i E. z domu J., urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o czyny z art. 258 § 2 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego oraz prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 11 stycznia 2017 r. sygn. akt XII K 41/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. P. w ten sposób, że:

1. przyjmując, że czyn przypisany oskarżonemu P. P. w pkt 2 wyroku został popełniony w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry podjętego zamiaru i stanowi czyn ciągły, poprawia kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonemu i uzupełnia ją o art. 12 kk, a także o art. 4 § 1 kk, a za podstawę skazania i podstawę wymiaru kary pozbawienia wolności i grzywny przyjmuje art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu, czyli przed zmianami wprowadzonymi w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii z dniem 9 grudnia 2011 r (Dz. U. nr 11 z 2011 r, poz. 678) oraz w ustawie kodeks karny z dniem 8 czerwca 2010 r (Dz. U. nr 206 z 2009 r, poz. 1589);

2. przyjmuje za podstawę wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego P. P. w pkt 3 wyroku art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu, czyli przed zmianą kodeksu karnego wprowadzoną z dniem 1 lipca 2015 r (Dz. U. 2015/396), a za podstawę orzeczonego w pkt 5 wyroku zaliczenia na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności przyjmuje art. 63 § 1 kk w zw. z art. 4 & 1 kk w powyższym brzmieniu;

I. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. P. utrzymuje w mocy;

II. *zwalnia oskarżonego P. P. od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 292/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 stycznia 2017 r.,
sygn. akt XII K 41/14

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<ul style="list-style-type: none"> - obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. tj. o przeciwdziałaniu narkomanii - obrazy art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. - obrazy art. 410 k.p.k. i art. 7 k.p.k. - obrazy art. 5 § 2 k.p.k., art. 424 § 1 k.p.k. - błędu w ustaleniach faktycznych 	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadne
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Całkowicie chybiony i bezpodstawny jest zarzut obrazu przepisów postępowania karnego tj. art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k. i 7 k.p.k. zawarty w pkt 1 petitum apelacji.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Okręgowy nie dopuścił się dowolnej oceny zeznań A. G. (1), K. S. (1), P. D., D. K. (1) i D. B. (1). Ocena tych dowodów dokonana przez Sąd meriti w żaden sposób nie narusza art. 7 k.p.k. gdyż autor apelacji nie wykazał aby analiza i ocena zeznań wymienionych świadków zawierała błędy natury faktycznej lub logicznej lub też, że przy ocenie dowodów Sądu I instancji nie respektował zasad wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. W związku z tym Sąd odwoławczy uznał, że brak jest podstaw aby ocenę wskazanych dowodów zakwestionować w oparciu o zawarte w treści omawianego zarzutu i jego uzasadnieniu wywody skarżącego, które mają charakter polemiczny, bądź też nie mają znaczenia dla kwestii oceny dowodów. Ta ostatnia kwestia odnosi się do twierdzeń obrońcy oskarżonego, że A. G. (1), K. S. (1), P. D., D. K. (2) i D. B. (2) „są przestępcami, osobami obeznanymi z mechanizmem procesu karnego przez co swobodnie mogli realizować swój interes procesowy składając depozycje obciążające P. P.”.

W kontekście powyższych stwierdzeń należy zaznaczyć, że w obowiązującej procedurze karnej obowiązuje zasada swobodnej oceny dowodów a nie legalnej teorii dowodowej w myśl której określone elementy formalne decydują o tym jaką wartość dowodową mają depozycje składane przez osoby

wcześniej karane za popełnianie przestępstw.

Podkreślić także należy, że z uzasadnienia zaskarżonego wyroku w sposób jednoznaczny wynika, że Sąd meriti miał na uwadze fakt, że świadkowie A. G., K. S. opisując zdarzenia będące przedmiotem ustaleń Sądu w tym także rolę oskarżonego P. P. bazowali w znacznej mierze na własnych doświadczeniach gdyż brali oni udział w licznych transakcjach narkotykowych a następnie uczestniczyli w eksperymentach procesowych podczas których wskazywali miejsca tych transakcji, czy też spotkań grupowych oraz miejsca zamieszkania osób, które opisywali w swoich relacjach. Z rozważań Sądu I instancji zawartych na str. 25 i kolejnych uzasadnienia wyroku wynika również, że Sąd ten miał na uwadze fakt kim jest świadek tzw. skruszony wyrażający chęć współpracy z organami ścigania, że jest to przestępca, który w zamian za prawdziwe informacje osiąga pewne korzyści w postaci najczęściej nadzwyczajnego złagodzenia kary, ale jednocześnie trafnie podkreślono, że jest to dowód podlegający ocenie według tych samych reguł określonych w art. 7 k.p.k. jak inne dowody przeprowadzone w toku postępowania dowodowego. Z rozważań Sądu meriti zawartych na str. 24 – 43 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika również, że Sąd Okręgowy dokonał bardzo wnikliwej wszechstronnej analizy poszczególnych dowodów, także w aspekcie ich wzajemnego powiązania, precyzji i szczegółowych wypowiedzi świadków oraz zauważył również występujące w nich rozbieżności.

Taki sposób analizy i oceny zgromadzonych w sprawie dowodów świadczy o rzetelnym i prawidłowym podejściu Sądu meriti do omawianego zagadnienia. W opisanej sytuacji brak jest zatem podstaw aby tę ocenę i wnioski z nich wynikające skutecznie zakwestionować.

Zauważyć ponadto należy, że w ramach zarzutu z pkt 1 skarżący wymienia jako rzekomo naruszone przepisy art. 2 § 2 k.p.k. i art. 4 k.p.k., które to przepisy określają ogólne zasady procesu karnego i w ramach postępowania przeprowadzonego w przedmiotowej sprawie zasady te w ocenie Sądu odwoławczego były w pełni respektowane.

Nie jest również zasadny zawarty w pkt 2 apelacji zarzut obrazy art. 410 k.p.k. i art. 7 k.p.k. W kontekście treści omawianego zarzutu zauważyć należy, że zgodnie z treścią art. 410 k.p.k. i orzecnictwem Sądu Najwyższego odnoszącym się do tego przepisu Sąd meriti ma obowiązek dokonania analizy i oceny wszystkich zgromadzonych w danej sprawie dowodów, które mają znaczenie dla jej rozstrzygnięcia i z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd I instancji w pełni ten obowiązek zrealizował. Natomiast wbrew temu co twierdzi w zarzucie autor apelacji Sąd Okręgowy nie miał obowiązku wydania orzeczenia w oparciu o całokształt materiału dowodowego, zgromadzonego w niniejszej sprawie. Jest bowiem oczywiste i także powinno być dla profesjonalnego podmiotu jakim jest adwokat, że Sąd meriti czyni ustalenia faktyczne tylko w oparciu o te dowody, które w procesie ich analizy i oceny uznał za wiarygodne. Jest zatem

również oczywiste, że te dowody, które nie zostały obdarowane walorem wiarygodności zostały pominięte przy dokonanych ustaleniach faktycznych i w żaden sposób takie postępowanie Sądu nie stanowi obrazy art. 410 k.p.k. Wymieniony przepis może bowiem zostać naruszony, gdy Sąd czyniący ustalenia faktyczne pominięto określony dowód lub dowody przy ich analizie i ocenie lub też wówczas gdy określony dowód został uznany za wiarygodny ale Sąd pominął go przy dokonywaniu ustaleń faktycznych. Żadna z tych sytuacji w przedmiotowej sprawie nie zachodzi gdyż z pisemnych motywów wyroku wynika w sposób jednoznaczny, że wszystkie zgromadzone w niniejszej sprawie dowody mające znaczenie dla jej rozstrzygnięcia zostały poddane wnikliwej i wszechstronnej analizie oraz prawidłowej – zgodnej z zasadą zawartą w art. 7 k.p.k. ocenie i wszystkie dowody uznane za wiarygodne stały się podstawą dokonanych ustaleń faktycznych.

W kontekście tego uznać należy, że wszystkie podniesione w zarzucie z pkt 2 ppkt a- g okoliczności dotyczące oceny poszczególnych dowodów są bezpodstawne bowiem skarżący nie wykazał w poszczególnych elementach omawianego zarzutu oraz jego uzasadnieniu żeby Sąd meriti dokonując oceny wymienionych w pkt a – d dowodów naruszył zasadę swobodnej ich oceny. Wywody skarżącego w omawianym zakresie mają zdaniem Sądu odwoławczego charakter wyłącznie polemiczny i nie podważają w żaden sposób oceny tych dowodów dokonanej przez Sąd Okręgowy.

W przedmiotowej sprawie nie doszło również do naruszenia zasady zawartej w art. 5 § 2 k.p.k., którą autor apelacji, jak wynika z treści zarzutu z pkt 3 rozumie całkowicie błędnie. Myli on bowiem zasadę swobodnej oceny zawartą w art. 7 k.p.k. z zasadą in dubio pro reo określoną w art. 5 § 2 k.p.k. Z utrwalonego orzecznictwa zarówno Sądu Najwyższego jak również Sądów Apelacyjnych wynika bowiem w sposób jednoznaczny, że powyższa zasada ma zastosowanie ale tylko wówczas gdy Sąd meriti nie dysponuje chociażby jedynym dowodem pozwalającym na dokonanie stanowczych ustaleń faktycznych. Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że w odniesieniu do oskarżonego P. P. taka sytuacja nie występuje bowiem Sąd meriti dysponował dowodami wymienionymi w uzasadnieniu wyroku, które pozwalały na dokonanie stanowczych ustaleń faktycznych. Powoduje to, że brak jest podstaw aby domagać się zastosowania zasady in dubio pro reo w przedmiotowej sprawie.

Nie można także zaakceptować stanowiska skarżącego zawartego w zarzucie z pkt 4, gdyż wbrew jego twierdzeniom Sąd na str. 53 uzasadnienia wyroku uzasadnił swoje orzeczenie o przepadku równowartości korzyści majątkowej, wskazując, że zasądzone z tego tytułu kwoty stanowią wynik uzyskany z minimalnej liczby pełnych miesięcy, jakie mogli zarobić oskarżeni, przy uwzględnieniu najkorzystniejszej dla nich i wskazywanych przez świadków kwoty tzw. pensji i powyższe odnosi się także do oskarżonego P. P. i

<p>orzeczonego wobec niego w pkt 4 wyroku przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa w kwocie 300.000 zł.</p> <p>W art. 5 petitum swojej apelacji jej autor kwestionuje również ustalenia faktyczne dotyczące przyjęcia, że oskarżony P. P. dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów. Przedmiotowy zarzut jest również chybiony i bezpodstawny gdyż wbrew twierdzeniom skarżącego dokonane przez Sąd meriti ustalenia faktyczne dotyczące oskarżonego P. P. i przypisanych mu czynów są prawidłowe i mają pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Ustalenie sprawstwa i winy oskarżonego ustalone zostało w sposób pewny, jednoznaczny i wolny od wątpliwości określonych w art. 5 § 2 k.p.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zawarty w apelacji prokuratora – o zmianie wyroku;</p> <p>wniosek zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W związku z uwzględnieniem zarzutu obrazy prawa materialnego zawartego w apelacji prokuratora uznano za trafny i zasadny wniosek o zmianę wyroku.</p>		

Natomiast wobec bezpodstawności zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego nie uwzględniono zawartego w tej apelacji wniosku końcowego.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot utrzymania w mocy

W pozostałej części, w zakresie pozostałych elementów wyroku, oprócz tych wskazanych w pkt 1 i 2.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Bezpodstawność zarzutów i wniosku końcowego zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego skutkowałą utrzymaniem wyroku w mocy w pozostałej części, niż ta zmieniona w pkt 1 i 2.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zmiana w zakresie kwalifikacji prawnej czynu, podstawy prawnej orzeczonej kary grzywny oraz kary łącznej pozbawienia wolności.

Zwiążle o powodach zmiany	
Uwzględnienie zawartego w apelacji prokuratora zarzutu obrazy prawa materialnego skutkowało zmianą wyroku w stosunku do oskarżonego P. P. określonej w pkt 1 odnośnie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu jej uzupełnienia oraz wskazania prawidłowej podstawy prawnej orzeczonej kary grzywny oraz podstawy wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	

<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>	
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa, mając w tym zakresie na uwadze sytuację materialną oskarżonego i wysokość jego dochodów.

7. PODPIS
Zbigniew Kapiński Anna Zdziarska Dorota Radlińska

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego, prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana